

МОЛОДИЙ КОМУНАР

орган комсомольської молоді

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

26
ТРАВНЯ
1973 р.

Ціна 2 коп.

ДОБРОСУСІДСТВО І СПІВРОБІТНИЦТВО

Відбувся офіційний дружній візит в Афганістан Голови Президії Верховної Ради СРСР М. В. Підгорного. Візит М. В. Підгорного, пише газета «Хівба», відкриває нову важливу сторінку в відносинах між двома країнами. Інша кабульська газета — «Аніс» вказує, що цей візит є ще одним кроком на шляху зміцнення дружніх відносин двох сусідніх держав. Відносини між Афганістаном і його північним сусідом — Радянським Союзом та їх співробітництво, відзначає газета, є видатним прикладом проведення в життя принципів добросусідства і мирного співіснування. Газета «Кабул таймс» особливо підкреслює успішний розвиток радянсько-афганських економічних зв'язків.

(ТАРС).

МІСІЯ ДОБРОЇ ВОЛІ

З місією миру, доброї волі, мета якої — зміцнити безпеку в Європі, перебував у ФРН Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнєв. Атмосфера, яка панувала під час зустрічей у Федеративній Республіці Німеччини, вселяла добрі надії. Угоди між СРСР і ФРН про розвиток економічного, промислового, технічного і культурного співробітництва, під-

писані в Бонні, мають велике значення.

Зміни, що відбуваються в світі — це результат активної діяльності Комуністичної партії Радянського Союзу, Політбюро ЦК КПРС і особисто товариша Л. І. Брежнєва, в центрі уваги котрих завжди стоїть питання миру.

Нам, радянським людям, які будують комунізм, не потрібна

війна. І тому ми гаряче схвалюємо міжнародну діяльність ЦК КПРС по здійсненню рішень XXIV з'їзду партії. У відповідь — з особливим ентузіазмом будемо трудитись, множити могутність і багатство Вітчизни.

В. КРИЧУН,

слюсар Знаменського локомотивного депо.

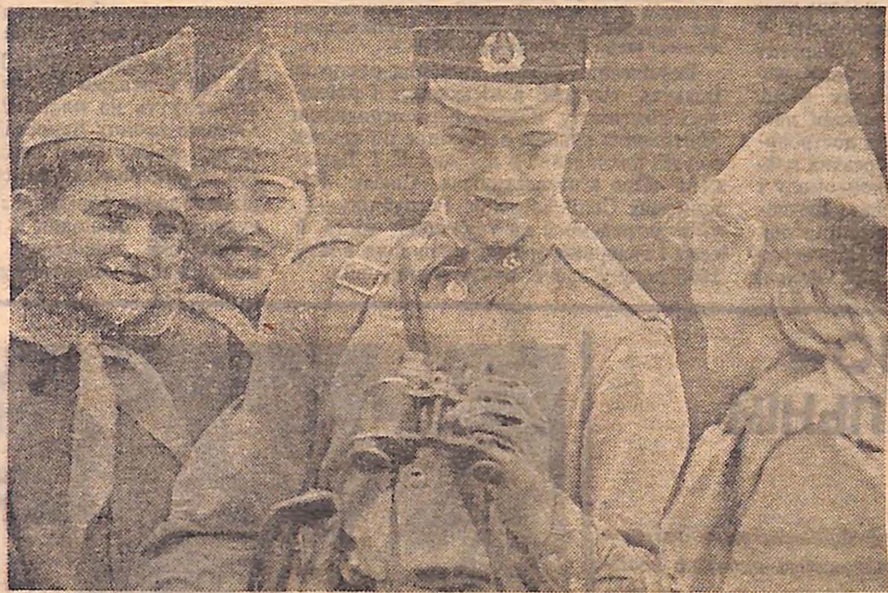
28 ТРАВНЯ —

ДЕНЬ ПРИКОРДОННИКА

28 травня 1918 року Рада Народних Комісарів за підписом В. І. Леніна прийняла декрет «Про заснування Прикордонної охорони». Відтоді ця дата щорічно відзначається в нашій країні як День прикордонника.

Радянський державний кордон проліг більше, ніж на 60 тисячах кілометрів. На його охороні зіркою стоять радянські прикордонники.

НА ЗАСТАВІ В ЗАПОЛЯР'І

Міцна дружба зв'язує воїнів прикордонної застави імені Героя Радянського Союзу капітана Івана Михайловича Середи з піонерами. Зустріч прикордонників з молодшими друзями проходить завжди цікаво.

На фото: комсомолец рядовий Олександр ТЯБУТ і його юні друзі (зліва направо): шестикласники піонери Федір ПЕТРЯНКО, Ганна ЗАЛУГА і Світлана КОСТЬ.

Фото В. ПЕСЛЯКА. Фотохроніка РАТАУ.

виросла постать радянського прикордонника. ...Засніжені сопки пам'ятають, як у грізному сорок другому році тут стояли на смерті товариші єфрейтора Михайла Бабікова. Вони вели бій з батальйоном гітлерівців. А коли закінчилися патрони і розжарений кулемет замовчав, вороги оточили прикордонника. І тоді єфрейтор Бабіков став на повний зріст, підняв гранату і нею підірвав себе, кулемет й чимало гітлерівців.

На вершині сопки недалеко від кордону височить монумент Михайлу Бабікову. Його іменем називається прикордонна застава.

З вершини сопки видно далеко. Блискотять внизу озера, перешіптуються сосни. Вздох берега ріки по дозорній стежині йде прикордонний наряд. Молоді хлопці. І здається, ніби поряд з ними незримо несуть службу їх старші товариші, ті, хто віддав життя в жорстоких сутичках з ворогами Вітчизни: Михайло Бабіков, Федір Іваков, Михайло Іутін, Іван Халатін...

Деякі з прикордонників ми задали одне й те ж питання: «Що найбільше запам'яталося під час служби?». Відповідали вони по-різному. Але всі як один, не змовляючись, додали, що особливо запам'яталося перша зустріч з заставою.

Новачків тут зустрічають як рідних. За традицією накривається святковий стіл. На столі — пироги. Домашні. Власноручно спечені з такого приводу дружиною заставника заставі Любов Павлівною. Для прикордонників — вона мати, дбайлива і сердечна. Ще незнайомі з нею, ми, призначені, здивувалися, коли в канцелярії увійшла жінка і стримано спитала:

— Як там наші стріляють?

В той день була вогнева підготовка, зі стрільбища було чути постріли.

У Любові Павлівни всі прикордонники — одна сім'я. Вона листується з усіма матерями солдатів. На адресу застави тепер йдуть листи і в свята і в будні.

Володимир СЕРОВ.
(АФН).
Північний кордон.

У ЦК ЛКСМУ

ВОНИ ДРУЖАТЬ З КНИГОЮ

З 20 квітня по 31 грудня минулого року в республіці тривав огляд-конкурс, присвячений 50-річчю Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна, на кращий шкільний книжковий кооператив.

Підбито підсумки огляду-конкурсу. Секретаріат ЦК ЛКСМУ, колегія Держкомвидаву УРСР, колегія Міністерства освіти УРСР і правління Укоопспілки відзначили, що огляд-конкурс пройшов при значній активності школярів, а також комсомольських і книжково-торговельних організацій і педагогічної громадськості. Протягом цього періоду створено 1146 нових шкільних книжкових кооперативів. Всього ж в огляді-конкурсі взяли участь 7517 кооперативів «Юні друзі книги», які розповсюдили літератури майже на півтора мільйона карбованців.

У постанові відзначається успішне проведення конкурсу, зокрема, у сільській місцевості, — в Закарпатській, Херсонській, Кіровоградській, Чернівецькій, Вінницькій, Чернігівській, Київській та Житомирській областях.

Серед багатьох кращих розповсюджувачів путівкою до піонерського табору «Молода гвардія» нагороджено п'ятикласника Голованівської СШ Світлана Комбасюк. Класного керівника 5-А класу цієї ж школи Р. П. Шейко нагороджено Почесною грамотою ЦК ЛКСМУ.

Перевіряємо хід змагання

ПЕРШІ СЕРЕД ПЕРШИХ

Днями завком комсомолу заводу «Червона зірка» розглянув підсумки соціалістичного змагання комсомольсько-молодіжних колективів трьох головних виробничих підгруп. За результатом минулого місяця переможцями в змаганні визнані: в першій підгрупі — комсомольсько-молодіжна бригада газоелектрозварювальників механоскладального цеху № 1, де бригади-

ром Віктор Недолас, групкомсоргом Дмитро Недолас; в другій підгрупі — комсомольсько-молодіжна бригада різальників ковальсько-пресового цеху, де бригадиром Микола Склифус, групкомсоргом Петро Башалот; в третій підгрупі — комсомольсько-молодіжний екіпаж водіїв електротракторів на чолі з Семеном Будуллатієм.

На п'єдестал перемог цих діятелів привела любов до своєї професії, неспокій пошуку на робочому місці. На фото (зліва направо): переможці конкурсу машинного доїння В. Міщенко, О. Новак, Н. Михайлова.

Фото В. КОВПАКА.

НАТХНЕННА ПРАЦЯ — ТРЕТЬОМУ, ВИРІШАЛЬНОМУ

ЕКЗАМЕНАТОРИ НА ФЕРМІ

Конкурс майстрів машинного доїння.

Сюди, на молочнотоварну ферму колгоспу «Комінтерн» приїжджають за наукою всі і спеціалісти сусідніх господарств району, і керівники колгоспів та радгоспів, тваринники. Вміло дбають на фермі про високопродуктивне стадо корів, зразкову організацію праці. З початку року на корову вже є майже 1500 кілограмів молока. А Герой Соціалістичної Праці О. Новак в своїй групі корів добивається ще вищої середньої цифри — 2100. Щодобові надой по фермі в ці дні сягають до 12 кілограмів. Впевнено наближається до своєї мети Лідія Кузенко, яка вклочилася в змагання за приз «Молодого комунара». Ось чому з такою впевненістю завідує фермою Л. Новак заявив:

— У нинішньому році в нас всі доярки будуть тритисяницями, а окремі вийдуть і на четверту тисячу.

Конкурс майстрів машинного доїння вирішено було провести теж тут, на фермі колгоспу «Комінтерн». Кращі доярки Бобринського району приїхали сюди, щоб знову навчитися в Олені Новак та її подруг, а водночас показати свою майстерність.

Спеціалісти районного управління сільського господарства одразу відзначили: всі учасниці конкурсу добре підготовлені теоретично. Знають відмінно доїльну апаратуру молоді тваринники Олександра Бабенко, Ольга Курсин, Володимир Міщенко, правильно, відповіли на запитання з розділу зоотехнії, санітарії.

На практиці теж діяли вміло. І все ж Олена Іванівна Новак знову набрала найбільшу кількість балів і стала абсолютним переможцем конкурсу. Після неї стояло прізвище Володимира Міщенка, групкомсорга комсомольсько-молодіжної ферми колгоспу імені XXI з'їзду КПРС. Це вже третій рік підряд він бере участь в такому змаганні, щоразу його верх над всіма своїми суперниками. Ось тільки Олену Іванівну не може наздогнати.

Переможниця конкурсу вручено цінні подарунки, грамоти, посвідчення про підвищення кваліфікації. Відзначено також наладчиків доїльної апаратури.

М. ВІНЦЕВІЙ.

Бобринський район.

У ЗАВКОМІ комсомолу були однакові: цього разу звання «Кращий молодий токарь» присвоєно Валентині Перехожук. Понад дві норми щозміни (при відмінній якості!), успішне навчання в інституті, відповідальні комсомольські доручення члена бюро обкому, члена бюро завкому комсомолу... — все з успіхом поєднує молода робітниця заводу «Червона зірка». Цей синтез громадського і особистого Валентина пояснює просто: «Інакше не можна. Рік особливий, рік ударний, рік фестивалей».

Менше місяця залишилось до того дня, коли в небо злітяться пурпурове море тисяч прапорів, сповіщаючи країну, що юні її зити проспівають Всесоюзного фестивалю радянської молоді. Присвячений 50-річчю СРСР, фестиваль проходить у рік святкування півстолітнього ювілею Союзу РСР, переможець крокує у вирішальному році п'ятирічки. І сьогодні настав час кожному комсомольцю, кожному юнакові і дівчині сказати: яким був фестивальний рік у його житті, в житті його комсомольської організації, в житті його заводу чи колгоспу.

Найперша відповідь — фестивалейний рік по області крокував у робочій спеці. Його пізнавали в надпланових тонах феронікелю, виплавленого комсомольсько-молодіжною бригадою В. Медведєва з Побузького нікелевого заводу, в звітній варті молодих червонозорівців на урядовому завданні, в твердому слові молодих хліборобів, які зобов'язалися виростити небувалий урожай зернових. Рух «П'ятиріччя — ударну працю, майстерність і пошук молодих!» в період фестивалю вплив в конкретну форму — похід за найвищою продуктивністю праці на кожному робочому місці.

КОМІТЕТИ комсомолу очолили патріотичний похід молоді за дострокове виконання народногосподарських планів п'ятирічки. В міській комсомолу і в усіх первинних комсомольських організаціях міста Олександрії створені штаби соціалістичного змагання. Вони стали дієвим органом у патріотичному поході

юні шахтарського краю «П'ятирічка — за 4 роки!». Ось кілька останніх рапортів, що говорять про успіхи олександрійців. Комсомольсько-молодіжна бригада екскаватора РС-350 добувної ділянки Морозівського вуглерозрізу (бригадир — В. Баку, групкомсорг — А. Пасічний) за I квартал цього року добула 785 тонн вугілля понад план, зекономила 1100 кі-

ФЕСТИВАЛЬ В РОБІТНИЧІЙ СПЕЦІВЦІ

ловат-годин електроенергії, 80 кілограмів мастильних матеріалів. Комсомольці колективу одними з перших відгукнулись на заклик Центрального Комітету Ленінського комсомолу «Радянська молодь — юному поколінню В'єтнаму!».

План двох років п'ятирічки комсомольсько-молодіжна бригада по ремонту штампів Олександрійського електромеханічного заводу (бригадир О. Руденко, групкомсорг П. Косаренко) закінчила до Дня народження комсомолу, а завдання I кварталу цього року виконала на 133 проценти. Всі члени бригади п'ять років активні шефи 6 «В» класу СШ № 2.

Безкінечний перелік подібних рапортів назвуть сьогодні в міських і райкомках комсомолу. Юність Кіровоградщини звичайною справою відповідає на заклик партії, викладений в промові Л. І. Брежнєва «Про п'ятдесятіріччя Союзу Радянських Соціалістичних Республік» — «Ми звертаємося до трудящих міста й села і говоримо прямо: виконання плану 1973 року у ваших руках, товариші!».

БАГАТО зусиль і творчих пошуків докладають комсомольці, юнаки і дівчата області у віднайденні ще певних резервів виробництва. І в цьому плані фестивалейний рік був досить плідним. Цінні ініціативи і починання народилися під час Всесоюзного фестивалю радянської молоді в Олександрійському, Новоукраїнському, Маловисіківському, Онуфріївському і в багатьох інших районах.

На Всесоюзних комсомольських зборах «Ударною працею і відмінним навчанням ознаменуємо і вирішальний рік п'ятирічки!» члени комсомольсько-молодіжної тракторної бригади № 2 колгоспу імені Калініна Олександрійського району виступили з цінним починком: виростити на 100-гектарній площі по 100 центнерів кукурудзи в зерні. Заслужений кукурудзодод республіки, комсомолец Володимир Байрацький з колгоспу «Заповіт Леніна» зобов'язався сам виростити такий урожай на 50 гектарах. Найвищі зобов'язання взяли на себе члени комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу «Жовтень» Новомиргородського району, де бригадиром В. Лузанівський: по 100 центнерів кукурудзи вони вирощуватимуть на площі 218 гектарів. Ініціаторів почину одностайно підтримали молоді хлібороби, і зараз вже близько 150 механізованих комсомольсько-молодіжних ланок борються за високий урожай кукурудзи. А поряд з механізаторами, наслідуючи ініціативу комсомольсько-молодіжного колективу молочнотоварної

ферми колгоспу «Шлях Ілліча» Онуфріївського району, 3-тисячний надрізок молока добуваються 85 комсомольсько-молодіжних колективів області.

Не скидав робочої спеціки фестивалейний рік часом і у вихідні. І тоді в цехах, на степових гонгах лунала команда про початок конкурсів професійної майстерності. Крайні з країн виходили на трудовий подвиг, аби довести своє вміння, відстояти честь гордого звання робітника чи хлібороба. Комітети комсомолу Кіровоградського заводу радіовиробів, заводу «Червона зірка», заводу тракторних гідроагрегатів, підприємств міст Олександрії і Світловодська під час Всесоюзного фестивалю набули хорошого досвіду в проведенні конкурсів. Головний зміст кожного огляду майстерності тут спрямовували на те, щоб навчити юнаків і дівчат найдосконалішим методам праці, озброїти їх науковими знаннями. Професійні конкурси стали ще і пропагандою, ненав'язливою, але переконливою, провідних професій в області.

УСПІШНІЙ організації молоді на виконання соціалістичних зобов'язань сприяла чітко поставлена ідейно-політична і культурно-масова робота, виконання спортом. На недавніх підсумкових заняттях в системі комсомольської політосвіти юнаки і дівчата доповідали про свої справи в комсомольському житті і на виробництві, про те, як виконують особисті комплексні плани учасника Ленінського заліку «Рішення XXIV з'їзду КПРС — в життя!». Адже перший етап заліку підбивається по результатах Всесоюзного фестивалю радянської молоді — до Дня радянської молоді в цьому році.

Лічені дні відділяють нас від цієї події. Урочисті сурми сповістять про закінчення свята фестивалейного року в столиці нашої Батьківщини Москві, в усіх містах і селах країни. З настроєм утвердити всі здобутки, народжені в ході фестивалю, йде до цього свята і молодь Кіровоградщини. Адже змабаром наш фестиваль передає естафету X Всесвітньому фестивалю молоді і студентів у Берліні.

БУДІВНИЦТВО— В ЗАВЕРШАЛЬНІЙ СТАДІЇ

У 1966 році розпочалося будівництво водопроводу Дніпро — Кіровоград, потужність якого по закінченні всіх робіт становитиме 168 тисяч кубічних метрів на добу. Не далекий той день, коли дніпровська вода приїде в Кіровоград. Напередодні пуску першої черги водопроводу наш кореспондент зустрівся з головним інженером спеціалізованого управління «Гідроспецбуд» № 2 тресту «Дніпротрансбуд» А. М. МЕКЕДОЮ і попросив відповісти на декілька запитань.

Перш за все, Андрію Михайловичу, охарактеризуйте водопровід як технічну споруду.

— Це — складна гідротехнічна споруда, завдячуючи якій дніпровська вода подаватиметься в близько 60 населених пунктів Кіровоградщини. Довжина водопроводу 116,5 кілометра. В Кіровограді, Олександрії, Знам'янці, Світловодську та Пантаївці зведено потужні насосні станції в комплексі з іншими спорудами. Будівництво закінчилося в кінці нинішньої п'ятирічки.

В якому стані роботи на сьогодні?

— У будівельників і монтажників багато невідкладних турбот і справ. Нині основні роботи ведуться на станціях першого і другого підйому. У Світловодську, наприклад, днями закінчили монтувати два потужних насоси, один з яких вже подає воду у резервуар і відстійник. В Олександрії на станції другого підйому теж вже закінчили монтувати насоси, готуються до прийому води. А в Кіровограді роботи ведуться в районі Новомиколаївки, де вже прокладено 3,5 кілометра трубопроводу, йде реконструкція старої насосної станції. Будівельники розробили ряд заходів, аби до дня виборів у місцеві Ради довести потужність водопроводу до 30 тисяч кубометрів.

Андрію Михайловичу, розкажіть про тих, хто на передньому краї будівництва

ва водопроводу Дніпро-Кіровоград.

— Роботи проводить спеціалізоване управління «Гідроспецбуд» № 2 тресту «Дніпротрансбуд». Сильшість трудівників мають значний досвід спорудження подібних об'єктів — працювали на будівництві потужних водопроводів на Криворіжжі, в Донбасі. Комплексна бригада Василя Мефодійовича Турко, яка виконувала монтажні роботи на ділянці Знам'янка — Кіровоград, споруджувала насосні станції у Знам'янці; бригада трубозукладів Костянтина Павловича Дібця, що працювала на ділянці Олександрія — Пантаївка, укладала міські магістральні мережі в Кіровограді; арматурники й монтажники бригади Івана Васильовича Ярошенка, які звели очисні споруди в Світловодську. Зразки ударної праці показувала комсомольсько-молодіжна бригада оздоблювачів плиткою Івана Чибісова. Більшість членів цієї бригади прийшли на будівництво після закінчення технічних училищ, набули тут суміжної спеціальності. При оздоблювальних роботах значна частина плитки йде у відходи. Колектив вирішив використати кожен квадратний сантиметр плитки. Молоді трудівники приблизно один день на тиждень працювали на зекономлених матеріалах. Зараз бригада трудиться на оздобленні лабораторно-адміністративного корпусу в Світловодську.

НАСТРІП РАДІСНИЙ І ТРИВОЖНИЙ. У ЦІХ ЮНАКІВ І ДІВЧАТ — ВИПУСКНИКІВ КІРОВОГРАДСЬКОЇ СШ № 11 ОСТАННІЙ ШКІЛЬНИЙ ДЕНЬ. НАПЕРЕДОДНІ — ЕКЗАМЕН НА АТЕСТАТ ЗРІЛОСТІ. ЕКЗАМЕН ПЕРЕД ДОРОГОЮ В САМОСТІЙНЕ ЖИТТЯ.

ОСТАННІЙ ДЗВІНОК—ПОЧАТОК ДОРОГИ

Пломеніють на білосніжних сорочках, кофтинах у щедрому сонячному промінні жовтеньські зірочки, піонерські галстуки, комсомольські значки. В руках кожного школяра, які зустрілися того дня на вулицях, — квіти, котрі призначені вчителю, рідній школі, і звичайно, букети троянд до пам'ятника Іллічу. Радісні, розпашілі обличчя в тих, кого дзвоник кличе в піонерські табори, де на них чекає сонце, літо, радість відпочинку, і трохі засмучені в тих, для кого цей шкільний дзвінок дзвенить востаннє, кличе до нового, самостійного життя. «Якою ти будеш моя життєва дорога?» — запитує себе сьогодні кожен десятикласник.

Юнаки й дівчата з СШ № 11 м. Кіровограда, котрих бачите на фото, визначилися у виборі професій і що найбільше їх зараз турбує — це випускні екзамен. Сергій Бойчук вже бачить себе студентом технічного вузу, він підміняє, і, безумовно, має реальні підстави, щоб на запитання «а якщо не пройдеш по конкурсу» отак сміливо заявити: «Цього не може бути».

Володимир Черненко і Микола Салченко — застрашані робітниками, Юра Монзуль вважає, що найпоширеніше бути військовим, охороняти Батьківщину. А ось Ганна Іваненко не відразу признається, що її мрія — вивчення історії.

Усім випускникам щиро хочемо: щасливої вам дороги, хай збудуться ваші мрії!

А. БАБАК.
Фото В. КОВПАКА.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ
«МОЛОДОГО
КОМУНАРА»

„ІДАЛЬНЯ ЧИ ПИВНИЙ БАР?“

Так називалась стаття рейдової бригади по перевірці роботи ідальні № 18 Олександрійського комбінату громадського харчування, яка була вміщена в номері «Молодого комунара» за 12 травня цього року.

Як повідомив редакцію директор цього комбінату тов. Безпальченко, факти, викладені в реїді, мали місце.

За систематичне порушення правил радянської торгівлі, недотримання санітарних норм, низький рівень виховної роботи з колективом ідальні завідувача виробництвом З. В. Резніченко наказом від 21 травня ц. р. звільнена з роботи.

З працівниками ідальні проведені збори, намічені конкретні заходи по ліквідації вказаних у статті недоліків.

А. КОВИРЬОВ,
позаштатний кореспондент
«Молодого комунара».

НА БУДОВИ З НОВОЮ ПІСНЕЮ

• Студентські будівельні готові до трудового семестру.

Де вже тільки не побували студенти, на яких дальніх меридіанах не піднімали прапори студентських будівельних загонів з написом «Кіровоград». В літні місяці трудових маршрутів комсомольців — Казахстан і Крим, Урал і Молдавія. Цього року третій трудовий знову покличе під свої прапори молодих ентузіастів, які з комсомольським зав'язанням прикладуть свої сили на новобудовах країни. Готуватися в інституті до цього почали заздалегідь. Вже зараз створено п'ять будівельних загонів, один з яких, сільськогосподарський, «Олімп-73», де командиром Олексій Гайдай, поїде в Крим.

Хлопці старанно готуються до майбутніх трудових випробувань. Бо знають — прийде часом

нелегко. З чим же поїдуть комсомольці на село, що, крім трудового ентузіазму, принесуть вони?

«Велику увагу звертаємо на агітаційно-політичну роботу серед населення, — говорить секретар комітету комсомолу інституту Валентина Жусова, — в арсеналі комсомольців різні за тематичним спрямуванням лекції, бесіди, вечори художньої самодіяльності, спортивні змагання. Кістяк загонів становлять «ветерани», які вже кілька разів побували у будівельних загонах. Це Анатолій Заїкін, Анатолій Страшної, Олексій Ляшенко, — хлопці надійні, працюють».

Значну допомогу комсомольській організації у формуванні будівельних загонів подає дека-

нат, партійна організація. Особливо декан філологічного факультету Ф. З. Яловий, який доклав чимало зусиль для успішного вирішення цієї справи.

Та, безперечно, основне — це праця. Тому студенти навчаються у школі майстрів будівельних загонів. 56-годинна програма дає їм основні відомості з їхньої майбутньої професії, знайомить з технікою безпеки. Поїдуть цього року студенти підінституту на новобудови з новою піснею, яку написав викладач інституту В. В. Смотренко, разом з піснею несучи ентузіазм молодих сердець, трудових звершення.

Заслужений артист РРФСР його не прийме глядач. Після Георгій Жженов ніколи не ля Мордвинова довго ще користується спеціальним ніхто не насмілювався гра- гримом — бородами, вуса- ти роль Зобродіна. Адже

ною «правдою». Для неї всі засоби хороші: фальш, шантаж, погрози і навіть вбивство. Артист вірогідно показав глядачу зрілого, розумно- го, нещадного ді- ла, чарівного де- магога і безсоро- мого негідника. Йо- го Віллі Старк — типовий представ-

ник буржуазного суспіль- ства. Але не можна заперечу- вати таких його якостей,

ником знаменитого двобою віку. Ясна логіка Димитро- ва, його мужня поведінка, тверда філософська пози- ція, непохитна впевненість у правоті своєї справи, стійкість перед погрозою смерті — такий у виконан- ні артиста вождь болгар- ського пролетаріату.

— Хлопачком я дуже лю- бив уваяти себе на місці героїв прочитаних мною книжок і жити одним з ни- ми життя, — розповідає артист. — Це, мабуть, і ви- значило мою дальшу до- лю.

П'ятнадцятирічним юча-

(Продовження. Початок в газетах за 22 та 24 травня).

Павлик з Сергієм спостерігали за тим, що діється на зе- нітках, запам'ятовували, де вони знаходяться. Якось, прола- дячи повз них, рідзінники почули, що їх обслуговує перемов- ляється по-гуцульському. Виявилось, що то були примусово мобілізовані прикарпатці.

Тільки Павлик виліз тут необережність. Захопившись своїми спостереженнями, надто довго дивився на позиції зе- нітних батарей. І не зчувся, як до нього наблизилися охо- ронники. Він брудно вилізав, зірвав з голови хлопця «мю- тцен» (кашкет), жбурнув у напрямі гармат і закричав:

— Марш! Нах мютцен марш!

Та Павлик не рушив з місця. Побігти за кашкетом — рівнозначно смерті. Саме так чинили розправи з в'язнями есесівців.

Тяжко побив хлопця охоронник. У табір його на- підживного несли товариші. Тільки перед брамою по- ставили на ноги і примусили йти.

— Ну, Павлику, будь мужнім. Пройди ці сто мет- рів сам, — шепотів Сергій.

Тільки сто метрів. А які тяжкі. У вухах дзвеніло. ноги підкошувалися, голова сама хилилася. Треба йти струнко. І не лише йому. Виснажені, змучені люди ледве ноги волочили. Біля брами ж мали йти в ногу, чітко відбивати крок дерев'яними черевиками. Головний комендант табору Освенцім з цілою сві- тою своїх поспіпак під звуки духового оркестру так випроводжав і приймав робочі команди. Горіло тому, хто знесиленний не міг йти, як і всі. Такий ставав вір- ним кандидатом на відрадження до газових печей.

З наближенням літа есесівці ставали все лютиші- ми. День і ніч диміли крематорії. Згодом у своєму пам'ятному зошиті Павлик записав:

«Влітку 1941 року всі чотири крематорії Біркенау робили на повну потужність. На фронтах фашисти терять по- разку за поразкою. Своєю лютю зганяють на неозброєних людей. Бувають дні, коли до крематоріїв підходили по кіль- ка транспортів, до десяти тисяч чоловік. Їх змушували за дві-три доби. Палили двома способами. Жерти заходили в приміщення з написами «Роздягальня», «Дезинфекцій- на», «Душова». Навіть мило виланали. Потім камери за- кривали і пускали газ. Через певний час сильним напором повітря приміщення пропіндували. Далі трупи ліфтами по- давалися в механізовані крематорії, що топилися вугі- лями...»

ІІІ. БЕЗМЕЖНІ страждання і муки були приречені сот- ні тисяч представників народів усіх країн, тимчасово захоплених Гітлером. Величезні маси людей йшли пекель- на машина освенцімських таборів. Через «Штаммлагер» (го- ловний табір) Освенціма, через Біркенау. Якомога та інші табори, що розкинулися навколо головного, пройшло чотири мільйони чоловік. Горі людського попелу залишилися, як німий доказ негуманних злочинів фашистів.

Серед тисяч поневолених і беззахисних знаходи- лись герої і патріоти, які сміливо дивилися смерті в очі, не злякалися катувань, боролися, створювали підпільні організації опору фашизму. В усіх освен- цімських таборах все більше розгортав свою діяль- ність інтернаціональний центр по підготовці повстан- ня. Вже заготовлена зброя, приховані вибухові паке- ти, які в'язням через підпільні канали вдалося пере- правити в табір із заводів. Все частішими стають «аярми» — повітряні тривоги. Як радісно було ба- чити радянських літаків, що проходили високо в небі.

ІІІ.

...На початку вересня в Біркенау були повністю знищені багатолюдний єврейський і циганський та- бори. Привезених варшавських повстанців і кілька транспортів з Угорщини гігантські печі крематоріїв поглинули за одну добу. Під посиленою охороною тримали росіяни і поляки.

— Ми їм так не здамося, Павлику, — сказав при зустрічі Карцев. — Запам'ятай і будь готовий на все.

— Я давно вже готовий, Василю Івановичу! — по- тім промовчав і неспішно додав — Мене ви часто називаєте комсомольцем. А я не вступив до комсо- мому. Як війна почалася, мені й п'ятнадцяти не бу- ло. Я двадцятого серпня народився.

— Тут, як на фронті, Павлику, — сказав Карцев. — Нема коли влаштовувати збори. Комуністом чи комсомольцем вважаємо того, хто цього прагне і діє як патріот Радянської Вітчизни. Ти заслуговуєш бу- ти комсомольцем...

Вони мовчки стояли ще довго, наче спли і батько, горді, нескорені — росіянин і українець, об'єднані єдиною метою, єдиною неважкою до ворога.

— Що ж далі буде? — порушив мовчанку Павлик. — Спочатку хотіли й росіяни та поляки вийти. Тепер свої плани змінили. Збираються, здається, ви- возити нас звідси.

Наступного ранку у таборі згинула метушня. Готували команди та транспорт. Записали на під- правку Карцева та Артеменка. Вони потрапили в один вагон, як того й хотіли. Ешелон рушив крізь ворота на захід.

— Дивіться, куди повертає, — занепокоївся Пав- лик. — Василю Івановичу, то ми до Біркенау йдемо.

Карцев похитав головою. Тільки міцно стиснув руку хлопця. Що він міг сказати. Йому було відомо, що всі роти прорину центром привезені в бойову готовність. Тільки сигнал до повстання подавати було рано. Фашисти ж налякали швид- ким просуванням радянських військ на країнському на- прямку почали поспішно вивозити радянських в'язнів на захід, в інші табори.

У Біркенау зупинка. Триполю шумів доволу сосновий ліс. Чотири труби крематоріїв пилили у віре осілих небо хмар диму. Підкоплені поривами вітру, він слався поверх дерев. Від того диму сталося надто і тріпотіло.

— Лишилися живим — не забув розповісти усім про цей ліс і повія. Такого не знало людство.

Десь у кінці ешелону почулися передачі металу буферів. Вдарило і погнуло і їх вагон. До ешелону причепили ваго- ни з в'язнями Біркенау.

— Рушили...

(Закінчення буде).

ГЕОРГІЙ ЖЖЕНОВ — АРТИСТ БЕЗ ГРИМУ

ми, париками. Його не раз гримували, однак, після пер- ших репетицій постійно по- збавляли то одні, то ін- ші деталі гриму, і в ре- зультаті він з'являвся на екрані чи на сцені театру в звичайному ви- гляді.

Якщо у актора є якісь секрети, то Жженов доско- нало володіє одним: мис- тецтвом повного перевті- лення. Створювані ним об- рази відрізняються дивною правдоподібністю, чи то образ американського гу- бернатора чи образ радян- ського робітника.

Роль робітника — Забро- діна-старшого — в спектак- лі Московського театру іме- ні Московської Ради «Ле- нінградський проспект» Ге- оргій Жженов став викону- вати недавно. В цій п'єсі про робітничу сім'ю в цент- рі уваги — питання висо- кої людської моралі, справжньої дружби й від- даного кохання...

Спектакль був поставле- ний ще в 1961 році, і роль Василя Забродіна в ньому з самого початку грав чу- довий майстер сцени, на- родний артист СРСР Мико- ла Мордвинов. Він створив колоритний образ робітни- ка, і здавалося, іншої ро- лі йому вже не можна,

глядачу потрібно запропо- нувати якесь своє, нове виконання, просте підра- жання навіть великим зраз- кам ніколи не стало мис- тецтвом. Георгій Жженов створив у цьому спектаклі свій образ сучасного ра- дянського робітника.

Георгій Жженов грав різ- них людей, приємних йому і не приємних. І саме в цих контрастах проявляється особливо яскраво його творча індивідуальність. Чи поділяє він життєву філо- софію свого героя чи ні, актор впевнений, що герой повинен бути саме таким, а не іншим. «Адже я дію від його імені, — говорить артист. — А на світі немає людини, яка була б поганої думки про себе і вважала, що помиляється саме вона, а не оточуючі. Отже, її правда повинна стати моєю правдою. І я стаю найперек- онливішим адвокатом сво- го героя, інакше він ніколи не буде життєво правди- вим».

Це не означає, що він ро- бить правду своїх героїв загальнолюдською. Віллі Старк, герой роману Ро- берта П. Уоррена «Вся ко- ролівська рать» і одной- менного телефільму, не може полонити чесну лю- дину своєю зантюрисич-

як енергія, організаторський талант, здатність приверну- ти на свій бік людей. І ар- тист не «ховає» ці риси в характері свого героя.

Георгій Жженов і його герої завжди сучасні, не залежно від того, в який час, в яку епоху живе пер- сонаж фільму чи спектак- лю. Тому так сильно про- звучав спектакль театру імені Мосради «Давобій ві- ку» за п'єсою болгарського драматурга Івана Радоева. П'єса розповідає про Лей- цигський процес, про зітк- нення двох непримиренних ідеологій — комуністичної, яку представляв великий син болгарського народу Гергій Димитров, і фа- шистської, яку уособлює Герінг. П'єса присвячена подіям сорокалітньої дав- ності, але актуальна і в на- ші дні. Роль Георгія Ди- митрова в спектаклі вико- нує Жженов.

Артист і в цій ролі, як завжди, не міняє зовніш- ності. Але слідкуючи за розвитком подій і поведін- кою героя, зовсім забуваєш про це. Суворий, підтягну- тий, незламний, цілеспря- мований Димитров — Жженов захоплює гляда- ча, і, сидячи в залі, він відчу- ває себе очевидцем і учас-

ком Жженов поступає в естрадно-цирковий техні- кум і через деякий час по- чинає виступати на манежі в номері акробатів. Але цирк не задовольняє моло- дого артиста. Він мріє про театр. У 1932 році Жженов вступає до театрального училища на кіновідділення, яким керував Сергій Гера- симов. Після закінчення училища артист працює в різних театрах країни.

Знімається в кіно Георгій Жженов почав з 1932 року. На його творчому шляху були картини, які запам'яталися і менш вдалі, фільми комедійні і детек- тивні, стрічки життєві й героїчні. Надто різні ролі зіграв Жженов: ординарць Фурманова — роботящий хлопець Терешка в знаме- нитому «Чапєсві», капітан- автоінспектор у комедії «Бережись автомобіля», ре- зидент у фільмах «Помил- ка резидента» і «Доля ре- зидента». У фільмі «Горя- чий сніг», за однойменною повістю Юрія Бондарєва, присвяченою захисникам Сталінграда, що нещодав- но пройшла на екранах країни, актор виконав пам'ятну роль генерала Безсонова.

Фелікс НОСКОВ.
(ЛПН).

● Спортивні ігри молоді України

В ГРУПІ—ЛІДЕРИ

У Ворошильграді проведено зональні і фіналь- ні змагання з ручного м'яча в залік республікан- ських спортивних ігор молоді. Кіровоградську об- ласть представляла команда гандболісток спор- тивного клубу «Зірка», яку тренує М. Биков. Крім Кіровограда, в одну з трьох підгруп входили команди Києва, Дніпропетровська, Донецька і Вінницької області. Наші землячки виграли в спортеменок Донецька та Вінницької області, що після княжко забезпечило їм путівку у фінал (з кожної підгрупи право участі в фіналі надавалося двома кращими).

Важче донелось у фінал, куди увійшли також команди Запоріжжя, Одеси, Закарпатської та Во- лиської областей. «Зірка» виграє у команди Одеси і займає п'яте місце. Однак і це принесло їй 32 очка.

Як і раніше, Кіровоградська область за підсу- мками всіх проведених фіналів молодіжних спор- тивних ігор займає в третій групі перше місце. На другому — спортсмени Волинської, на третьо- му — Київської областей.

Наступні фінальні поєдинки (з класичної бо- ротьби) відбудуться в Тернополі. 28 травня туди виїжджає і збірна команда нашої області.

М. СТЕПАНЧЕНКО.

У концерті «Золотий ювілей Батьківщини», з яким з'явля- ють в ці дні майстри мистецтва та художні самодіяльні колекти- ви степової Кірово- градщини в стілинах республіки, чимало нових танцювальних номерів. В театралі- зованій композиції «У палаці щастя» ви- користовуються сим- волічні дарунки щед- рого степу.

Підготував їх за ескізами художника М. Г. Добровольця ху- дожник — скульптор О. А. ЗАБОЛОТНИЙ, якого ви бачите на знімку. Фото В. КОВПАКА.

гато в чому тобі може допомогти твій друг і поради- ник — газета «Молодий комунар». Систематично дру- кує матеріали про передовиків виробництва, кра- щі колективи, вона познайомить тебе із методами їх праці, допоможе віднайти своє місце у соціалі- стичному змаганні.

Теоретичними статтями газета допоможе тобі у ви- вченні історичних рішень XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України, матеріалів квітневого Пленуму ЦК КПРС, інших матеріалів.

Газета розповість тобі про життя ровесників за ру- бежем, цікаві відкриття, знахідки вчених, познайо- мить з новими піснями та поезіями місцевих поетів.

НАСТАВ ЧАС ПОНОВЛЕННЯ ПЕРЕДПЛАТИ НА ДРУГЕ ПІВРІЧЧЯ. ЯКЩО ТИ ЗАБУВ ЧИ З ЯКИХОСЬ ПРИЧИН НЕ ПЕРЕДПЛАТИВ СВОЮ ОБЛАСНУ МОЛОДІЖНУ ГАЗЕТУ — ПОСПИНИ ЗВЕРНУТИСЬ У ВИДІЛІ «СОЮЗДРУКУ» ТА ДО ГРОМАДСЬКИХ РОЗПОВСЮДЖУВАЧІВ ПРЕСИ.

ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА ГАЗЕТИ: НА ПІВРОКУ — 1 КРБ. 20 КОП., НА 3 МІСЯЦІ — 60 КОП.

не передплачуєте

СВОЮ ГАЗЕТУ

Молодий комунар

Дорогий друже! Сьогодні ти, разом зі своїми то- варишами, вносиш свій посильний вклад у виконання задань третього, вирішального року п'ятирічки. Ба-

ДАЙТЕ мені шматок Місяця! Я, напевне, знову розповість історію Сонячної системи. Ці чотири слова, сказані до місячних експедицій часто можна було зустріти в статтях вчених.

Однак же на першій конференції, присвяченій аналізу оскільки породи нашого супутника, один з астрономів зауважив:

«Я не бачу ніяких доказів, які б дали можливість стверджувати, що Місяць старший Землі, або що він відокремився від Землі, або що він утворився із згустку матерії, що відокремилася від Землі. Ми не уявляємо собі моделі, що відтворювали б історію Землі — Місяця... Я схильний ще трохи подумати над цим...»

Такий песимізм не був безпідставним: для місячної породи місяця в теоріях походження Місяця не знаходились. Шматочки скелі мали однаковий склад, а зібраний поруч з ними «пісок» — інший. Якщо від грунту відокремлювався, скажімо, в три мільярда років, то скалам, що лежали на ньому, незмінно випадалося на мільярд менше. Чому б тоді заповнювати скелю крупою поверхню Місяця, а потім, через мільярди років, згадавши про недоробленість, повернувшись і розкидав по цій поверхні уламки скелі...

Перші автоматичні станції, занушені до Місяця, дозволили зробити висновки: магнітне поле там незначне. Але магнітометри, установлені на штучних супутниках Місяця, час від часу відчували раптові «уколючі» — в деяких точках магнітне поле різко збільшувалося, збільшуючись порівняно з загальним фоном в 20—30 разів. Ці ділянки назвали «магнітами» (місцями «магнітної концентрації»). Звідси вони назвалися? І знову дані «не вписуються» в теорію.

З чого почати, якщо доводиться починати спочатку. Зі збірною збіркою фактів, з їх нагромадження. На Місяці повинні бути лабораторія, і не дві-три години, а можливо довше. Ще краще, якщо вона зможе рухатися. Так народилися радян-

ські «Місячеходи». Перший працював на Місяці десять з лишком місяців. Другий закінчив трудову п'яту третью місячного дня. Наполегливо піднімаючись по схилах долини і кратерів він пройшов по Місяцю понад 27 кілометрів, методично передаючи на Землю: «Шляхисті ґрунту... склад... напруженість магнітного поля...»

Чому ж наука, знаючи досить багато, так і не може поки що відновити історію Місяця? До останніх десятиріч людиною вивчаючи її, оперувала в основному не

КОЛИ МІСЯЦЬ СТАВ СУСІДОМ ЗЕМЛІ?

прямими, а посередніми даними. За всіма космогонічними теоріями планети Сонячної системи діти «однієї матері» — Сонця. І якось вважалося, — якщо Місяць найближче до нас небесне тіло, то він вже повинен бути схожим на Землю як ідентичний брат. Але чи так вже рідко найближчі родичі живуть далеко один від одного? Небесна механіка сама по собі не в силах дати відповідь на запитання, що ж відбувалося в минулому. Тут велику роль приносить негативний підхід, коли окремі гіпотези при аналізі послідовно виключаються. Член Американської геофізичної спілки Фред Сінгер і інші вчені вважають, що наша планета «закочилася» Місяць, зробивши його своїм супутником майже 4 мільярди років тому.

Нині майже немає прихильників теорії відокремлення Місяця від Землі: в цій гіпотезі порушується момент кількості руху. Маса тіл, що розділилися повинні були б знаходитися у відношенні 9 до 1. Насправді ж маса Місяця складає лише одну восьмидяту частину земної.

Академік Олександр Виноградов притримується думки, що найбільше хімічним, петрографічним та мінералогічним даним відповідає варіант формування Місяця з речовини хондритів (з той, що знаходиться в падаючих на Землю метеоритах), які багаті окисом заліза у свідатий фазі і де мало фаз металічної.

Вчені не можуть поки що пояснити і аномалії місячного магнетизму. Поле, що намагнітило місячні породи, повинне було б мати напруження 500—1000 гамма і діяти протягом мільярдів років. В принципі ці породи могли «підпасти під вплив» Землі (напруження града нашої планети біля екватора 35 тисяч гамма), але для цього потрібно було б знаходитися дуже близько до неї. Це суперчить законам небесної механіки: через припливно-відливні сили Місяць «відлетів би» від Землі зонсім не за сотні мільйонів, а всього за кілька тисяч років. А щоб генерувати власне поле, йому потрібно було б обертатися набагато швидше, ніж зараз, до того ж мати залізне ядро, що поки що не підтверджено.

Чи дізнаємось ми про історію нашого найближчого сусіда по космосу? Безумовно. Лише не так швидко, як хотіли б. Щоб побудувати хорошу теорію, потрібні факти. Дві крайні точки графіку можуть лежати на найнижчій кривій, але якщо точок багато, вони розташовуються по чіткому закону, який можна виявити. Так само і в гіпотезах: чим більше даних, тим легше розмірковувати. Потрібно зібрати небагато: щоб вони не суперечили один одному...

Віллєн ЛЮСІБЕРГ.
АПН.

Новий телефон-автомат

На пермському телефонному заводі почалося серійне виробництво нового телефона-автомата АМТ-69. Особливістю апарату окрім високих експлуатаційно-технічних якостей, полягає в тому, що на ньому нема ні промізу для монети, ні камери повернення. Замість них під цифровим диском устаткований монетоприймач. Щоб подзвонити з нового автомата, необхідно знати трубку і, почувши гудок, набрати номер. Коли почувши відповідь абонента, слід покласти монету в монетоприймач. НА ЗНІМКУ: новий телефон-автомат на складальному конвеєрі Пермського телефонного заводу.

Фото Е. КОТЛЯКОВА.
АПН.

● ДЛЯ ДОПИТЛИВИХ ● ДЛЯ ДОПИТЛИВИХ ● ДЛЯ ДОПИТЛИВИХ

Розкопки на острові

Бережань ознаменувались видатним відкриттям: в руки археологів потрапив старогрецький лист, надісланий два з половиною тисячоліття тому. Знайдений археологічною експедицією Ленінградського Державного Ермітажу, він є найраннішим древньогрецьким листом із знайденим до цього часу в світі. Він датований VI віком до нашої ери. Безперечно, він був загублений його древньогрецьким автором на острові, так і не дійшовши до адресата.

Листу — дві з половиною тисячі років

До цього часу було відомо лише чотири подібних листів на свинцевих пластинах. Цікаво, що один з цих листів знайдений в самій Греції — в Аттіці. Інші виявлені на території СРСР в районі Дніпропетровського лімуну і походять або з Березані, або з древньогрецького міста Ольвії, що знаходиться поблизу від острова і засноване трохи пізніше, в кінці VII — на початку VI століття нашої ери.

Нещодавно знайдений лист — найдовший з усіх відомих, найцікавіший за змістом і до того ж найкраще зберігся. Він надісланий греком по імені Ахіллодор своєму сину і містить прохання влаштувати деякі труднощі батька, зв'язані з комерційними операціями. Лист повідомляє нам про соціальну економічну організацію древньогрецького суспільства, що досі не зустрічалось в інших джерелах (наприклад, дані про становище рабів і найманих робітників), а також допомагає визначити рівень розвитку торгівлі того часу.

В. ЛЮБІН.
АПН.

ЕЛЕКТРОМОБІЛЬ-73

У конструкторсько-технологічній організації «Новатор» в Баку створена нова модель електромобіля. Він розвиває швидкість до 60 кілометрів на годину і може з вантажем в 600 кілограмів або трьома пасажирами проїхати без додаткового заправлення 220 кілометрів.

Машину побудовано за принципом автомобіля «Волін», піднімається від своїх попередників більш високими експлуатаційними якостями. Її двигун не дає іскри, що дозволяє використовувати машину в місцях добування нафти, газу, де певна небезпека загорання.

На знімку: «Електромобіль-73» на вулицях Баку.

Фото В. КАЛІНІНА.
АПН.

НЕ ДИХАЙТЕ, БУДЬ ЛАСКА!

В англійському містечку Кардінгтон в кінці 1972 року зібрався дивне, мовчазне товариство. Всі, хто стояв у величезному ангарі, боялись навіть дихати. А над їх головами кружили величезні метелики. Коли в ангар заглянуло сонце і іронік ілегальний вітерець, присутні почали занепокоєно переглядатися. Швидко метелики опустилися на підлогу, і мовчазне товариство стало розподіляти дипломи й призи. Чемпіоном світу в командних змаганнях авіамоделістів в закритих приміщеннях третій раз стала Чехословаччина.

Пізніше найдосвідченіший із членів команди Іржі Каліна, чемпіон світу в особистій першості 1970 року і член всіх трьох команд, які на останніх змаганнях стали чемпіонами світу, показав мені найкращу авіамодель на

світі. Довжина її 65 сантиметрів, а вага один грам!

Сконструювати літак вагою в один грам не легко. Для цього потрібні, наприклад, дріт в п'ять разів тонший людського волосся, легка гума в ролі двигуна. Обшивку на крилах і корпусі роблять з півки, яку утворює застигла на доверхні води суміш лавку, пластифікатору та різних домішок.

Щоб завоювати приз на чемпіонаті світу по «кімнатному авіамоделізму» потрібно величезне мистецтво, багато праці, терпіння. Моделісти змагаються без глданья — кожне дихання може пошаткати під загрозою нормальний хід змагань.

Іржі РУЛЬ, чехословацький журналіст.
(«Прагпресс» — АПН).

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД
СУБОТА, 26 ТРАВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Гімнатики для всіх. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Інтербачення. Для дітей. «Ентель-Телетель». (Таллін). 10.00 — Інтербачення. Концерт. (К). 10.30 — «У світі виходять». (М). 11.00 — «Життя тандю». (М). 11.45 — Програма Кіровоградської телебачення. (М). 12.30 — «Актуальні проблеми науки і культури». (М). 13.00

— «Поезія Самеда Вургуня». (М). 13.30 — Кіногляд «Отечественное кинематографическое искусство». (М). 14.30 — Кольорове телебачення. «Музичні зустрічі». (М). 15.00 — Пошта програм «Здоров'я». (М). 15.30 — Художній фільм «Гамлет». Перша серія. (М). 16.45 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 17.10 — Політичний огляд газети «Правда». 10. Жуков відповідає на запитання телеглядачів. (М). 17.55 — Ретер. (Кіровоград). 18.00 — Київська панорама. (К). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — Творчий звіт майстрів мистецтва та художніх колективів Кіровоградської області. В перерві — «На добраніч, діти». (К). 22.00 — Телефільм «Земля біля океану». (К). 22.55 — Вечірні новини. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 15.05 — «На ланах республіки». (Хар-

ків). 15.30 — Музичний фільм. (К). 16.20 — Народний телеуніверситет. (К). 16.50 — «В ім'я миру». (К). 17.00 — Кольорове телебачення. «Екран молодих». (К). 17.55 — Інтербачення. Кольорове телебачення. Відбірковий матч чемпіонату світу з футболу. Збірники СРСР — збірка Франції. (М). 19.30 — В. Островський. «Не зійшлися характером». Прем'єра телеспектаклю. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. «Артлоот». (М). 23.00 — «На вселогоні Миру». (М). 23.20 — Новини. (М). НЕДІЛЯ, 27 ТРАВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Радіока гімнастика для дітей. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Для школярів. «Будильник». (М). 10.00 — «Музичний кіоск». (М). 10.30 — Для поїнів Радянської Армії і Флоту». (М). 11.30 — «Сьогодні —

День хіміка». (М). 11.45 — Концерт для працівників хімічної промисловості. (М). 12.30 — «На виставочних стендах Москви». (М). 12.45 — «Сільська година». (М). 13.45 — Художній фільм «Гамлет». 2-а серія. (М). 15.00 — «Полішук». (М). 15.45 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 17.00 — «Клуб кіноподорожей». (М). 18.00 — Закриття республіканського фестивалю комсомольської пісні. (Донецьк). 20.45 — «Ідеї добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Кінопанорама». (М). 23.00 — Новини. (М). ДРУГА ПРОГРАМА. 12.45 — Телезальнах «Братерство». (Ужгород). 13.25 — «Сьогодні — День хіміка». (Харків). 14.35 — Тележурнал «Сільські обрії». (Миколаїв). 15.00 — Хроїкально-документальний фільм «Селяни». (К).

16.00 — Кольорове телебачення. «Олівець-маловес». (К). 16.30 — Кольорове телебачення. «Екран молодих». (К). 17.30 — «На меридіанах України». (К). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — «По концертах залах Москви». (М). 19.00 — Кольорове телебачення. Чемпіонат СРСР з футболу: «Торпедо» (М) — «Дніпро» (Дніпропетровськ). 11 тайм. (М). 20.10 — Кольорове телебачення. «Наші сусіди». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Вчора, сьогодні і завжди». (К). 22.55 — Вечірні новини. (К).

ПОНЕДІЛОК, 28 ТРАВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 16.30 — Для молоді. «Моя п'ятирічка». (Кіровоград на Республіканське телебачення). 16.50 — «На головних напрямках п'ятирічки». (Запоріжжя). 17.30 — Для дітей. «Соленко». (К). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — «Сьогодні — День прикордон-

ника». (М). 18.25 — Кольорове телебачення. Концерт. (М). 18.45 — «Міжнародна панорама». (М). 19.15 — «На контролі» — виконання зобов'язань 1973 року. (Кіровоград). 19.30 — Оголошення. (Кіровоград). 19.35 — Кольорове телебачення. А. Алексін. — «Зоряний адрес». Вистава. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. Продовження «Зоряний адрес». (К). 22.30 — «Сьогодні — День прикордонника». (К). 23.15 — Вечірні новини. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 19.05 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.25 — М. Горький. «На дні». Фільм-спектакль. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Продовження фільму-спектаклю «На дні». (М). 22.50 — «Спортивний щоденник». (М). 23.20 — Новини. (М).

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у півторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

ПОГОДА

Вдень 26 травня на території області і міста Кіровограда передбачається мінлива хмарність, місцями дощ, гроза, по місту — часом дощ, можлива гроза. Вітер змінний напрямків 0—4, при грозі до 10—14 метрів на секунду. Температура повітря: по області — 16—20, по місту — 17—19 градусів.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.